

MỤC VỤ DEREK PRINCE

THƯ GIẢNG DẠY

Lời thiết yếu

Khi bạn cần hỏi ý kiến bác sĩ về một vấn đề nào đó, bạn muốn biết chắc rằng vị bác sĩ ấy hiểu rõ những gì mà họ tư vấn cho bạn. Chúng ta mong đợi các bác sĩ khi cần thiết có thể nói cho chúng ta biết làm thế nào để phòng bệnh, giảm đau hoặc khắc phục tình trạng đau ốm, làm thế nào để duy trì sức khỏe và vóc dáng. Chúng ta mong muốn các bác sĩ phải có thật nhiều kinh nghiệm trong lĩnh vực này, nhưng chúng ta cũng mong muốn các bác sĩ ấy phải nhận được sự đào tạo thích đáng nữa. Bao nhiêu người trong chúng ta sẽ đến hỏi ý kiến một vị bác sĩ, mà vị ấy chưa từng trải qua đào tạo ở trường y, chưa bao giờ nghiên cứu sách vở, và không cập nhật kịp thời những tiến bộ trong nghiên cứu y khoa? Vị bác sĩ ấy phải được trang bị như thế nào để có thể giúp đỡ bệnh nhân một cách hiệu quả?

Điều tương tự cũng được áp dụng cho chúng ta là những Cơ đốc nhân. Chúng ta có thể có mọi “kinh nghiệm thực tiễn”, nhưng nếu chúng ta không nghiên cứu quyển sách này – nếu chúng ta không dựa vào cuốn sổ tay chỉ dẫn có thẩm quyền này – chúng ta sẽ không thể có được một đời sống phong phú, dư dật. Bạn có thể tán thành những triết lý đúng đắn và những tư tưởng cao cả về Đức Chúa Trời suốt cả ngày, nhưng nếu bạn không chăm rỗi trong Lời Ngài, thì lời nói của bạn không đáng tin. Chẳng có cách nào khác: đời sống Cơ đốc của chúng ta phải được xây trên nền tảng của Lời Chúa.

Trong Kinh Thánh, “Lời của Đức Chúa Trời” mang hai ý nghĩa. Ý nghĩa đầu tiên, đó chính là Kinh Thánh (lời thành văn của Đức Chúa Trời), và ý nghĩa thứ hai là Chúa Giê-xu Christ (lời cá nhân của Đức Chúa Trời). Kinh Thánh hay Chúa Giê-xu Christ đều được gọi là Lời Của Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta muốn liên hệ một cách phù hợp, phải lẽ đối với Chúa Giê-xu, chúng ta phải liên hệ một cách phù hợp, phải lẽ đối với Kinh Thánh. Vậy thì, hãy khám phá thẩm quyền và năng lực của Lời Chúa.

Lời ấy là của ai?

Chữ *thẩm quyền* xuất phát từ chữ *tác giả*. Thẩm quyền của bất kỳ công việc nào cũng chính là thẩm quyền của tác giả. Chính tác giả là người đưa ra thẩm quyền cho bất kỳ công trình nào mà tác giả ấy đã tạo ra. Vì vậy, biết được nhân thân của tác giả Kinh Thánh là vô cùng quan trọng.

Cả Kinh Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn, có ích cho sự dạy dỗ, bẻ trách, sửa trị, dạy người trong sự công bình, hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trọn vẹn và sẵn sàng để làm mọi việc lành.

II Ti-mô-thê 3:16-17

Nếu bạn muốn chính mình được hoàn thiện và được trang bị kỹ lưỡng cho mọi công việc tốt lành, thì Kinh Thánh chính là ngọn nguồn của tất cả những điều ấy. Phao-lô cũng nói rằng “Cả Kinh Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn.” Trong tiếng Hy Lạp, “Đức Chúa Trời soi dẫn” được định nghĩa là “Đức Chúa Trời hà hơi.” Cùng một từ ngữ được sử dụng để chỉ về “hơi thở” và về “linh”. Phao-lô đang nói rằng, “Cả Kinh Thánh được hà hơi bởi Linh của Đức Chúa Trời.” Thẩm quyền đằng sau toàn bộ Kinh Thánh chính là thẩm quyền của Chúa Thánh Linh. Cuối cùng thì Ngài chính là tác giả của toàn bộ Kinh thánh. Ngài sử dụng nhiều công cụ khác nhau, nhưng thẩm quyền của Đức Thánh Linh – cũng chính là Đức Chúa Trời – đã điều khiển và hướng dẫn mỗi một công cụ ấy. Khi chúng ta rút ra điều gì từ Kinh Thánh, chúng ta đang rút ra từ thẩm quyền của chính Đức Chúa Trời.

Phao-lô cũng lưu ý rằng cả Kinh Thánh được soi dẫn, chứ không phải là chỉ có vài phần của Kinh Thánh được soi dẫn. Chúng ta không có quyền tách riêng một số phần của Kinh Thánh và xem rằng các phần ấy có giá trị, còn một số phần khác của Kinh Thánh thì không. Chính Chúa Thánh Linh tuyên bố rằng cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời soi dẫn, và cả Kinh Thánh đều có ích. Không có sách nào mà bạn có thể bỏ qua hoặc cho rằng không quan trọng. Đừng chỉ tập trung vào một vài phân đoạn Kinh Thánh nổi tiếng và nghĩ rằng đó là tất cả những gì quan trọng.

Nếu bạn muốn được trang bị - và tiếp tục duy trì sự trang bị ấy - thì bạn phải dựa trên toàn bộ Kinh Thánh. Bạn sẽ nhận thấy bản thân mình ngày càng mạnh mẽ khi suy gẫm, nghiên cứu và áp dụng lời Chúa. Chúa Giê-xu nói rằng chúng ta cần phải nghe và làm theo Lời Chúa; không phải chỉ có nghe, mà là nghe và làm theo.

Có thể bạn sẽ nói rằng, “Nhưng những người đã viết ra Kinh Thánh, trong nhiều trường hợp, họ vô cùng yếu đuối và dễ mắc sai lầm. Và Kinh Thánh thậm chí còn ghi chép lại rất nhiều tội lỗi của họ.” Bạn nói đúng. Tôi tin rằng đó cũng chính là một dấu hiệu cho thấy tính chuẩn xác của Kinh Thánh – Kinh Thánh ghi lại tội lỗi của những người đã viết nên Kinh thánh. Nhiều người ngày nay bỏ qua tội lỗi của mình và cố tỏ ra rằng mình không phạm sai lầm. Các tác giả của Kinh Thánh thì không làm như thế. Thậm chí Đa-vít, người đã viết hầu hết các Thi Thiên, đã ghi lại tội lỗi nghiêm trọng của bản thân mình để mọi người có thể đọc được.

Vậy thì làm thế nào Kinh Thánh có thể không sai lầm nếu như người viết ra Kinh Thánh lại là những con người dễ mắc sai lầm? Có một câu Kinh Thánh đơn giản có thể là câu trả lời rất hay cho câu hỏi này:

Các lời Đức Giê-hô-va là lời trong-sạch,
Dường như bạc đã thét trong nồi dót bằng gốm,
Luyện đến bảy lần.

Thi thiên 12:6

Đây là bức tranh mô tả quá trình tinh luyện kim loại được thực hiện như thế nào. Người ta xây một cái lò bằng đất sét, đốt lửa bên trong lò ấy, rồi đặt kim loại vào đó để tinh luyện. Vậy, trong bức tranh ấy bạn có ba thứ: *lò đất sét*, chính là công cụ con người, họ chỉ là đất sét mà thôi; *lửa*, chính là Chúa Thánh Linh, sẽ làm cho tinh sạch; *bạc*, chính là sứ điệp của Chúa. Vậy, bức tranh này cho chúng ta hiểu rằng, làm cách nào những con người dễ mắc sai lầm có thể trở thành những kênh dẫn để chuyển tải Lời của Đức Chúa Trời, là lời được soi dẫn và có thẩm quyền. Đất sét chính là bình chứa, lửa là Chúa Thánh Linh, và bạc – được tinh luyện bảy lần, tuyệt đối tinh sạch – chính là sứ điệp của Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh, mặc dù được tạo nên qua những bình chứa bằng đất sét – là những người nam và người nữ yếu đuối, dễ mắc sai lầm, đầy tội lỗi – nhưng Kinh Thánh đã được tinh luyện bảy lần bằng lửa của Chúa Thánh Linh. Kinh Thánh hoàn toàn đáng tin cậy.

Chúa Giê-xu và Lời

Chúng ta cần phải xem xét thái độ của Chúa Giê-xu về Kinh Thánh, bởi vì Ngài là khuôn mẫu đối với chúng ta – những môn đệ của Ngài. Chúa Giê-xu liên hệ như thế nào đến Kinh Thánh? Hãy xem câu trả lời của Ngài khi tranh luận với những lãnh đạo Do Thái.

“Nếu luật pháp gọi những kẻ được lời Đức Chúa Trời phán đến là các thần, (và nếu Kinh Thánh không thể bỏ được) . . .”

Giăng 10:35

Tại đây Chúa Giê-xu gán cho Kinh Thánh hai danh hiệu: *Lời của Đức Chúa Trời* và *Kinh Thánh*. Hai danh hiệu này đã được môn đệ Ngài sử dụng kể từ đó. Chỗ nào Ngài sử dụng danh hiệu “Lời của Đức Chúa Trời,” điều đó có nghĩa là lời ấy xuất phát từ Đức Chúa Trời. Lời ấy không xuất phát từ con người; nhưng từ thiên đàng, từ Đức Chúa Trời. Và chỗ nào Ngài sử dụng từ “Kinh Thánh,” Ngài đang nói về lời thành văn được ghi chép lại. Trong những điều Đức Chúa Trời đã phán, có nhiều điều không được ghi lại trong Kinh Thánh, tuy nhiên, những lời nào của Ngài được ghi lại, đó là để mang lại điều ích lợi đặc biệt cho chúng ta. Những lời ấy chứa đựng mọi điều chúng ta cần biết cho sự cứu rỗi của mình.

Thái độ của Chúa Giê-xu được tóm gọn trong câu này, “Kinh Thánh không thể bỏ được.” Không điều gì có thể diễn đạt thẩm quyền của Kinh Thánh trọn vẹn hơn câu nói đơn giản này.

Hãy xem cách Chúa Giê-xu sử dụng Kinh Thánh. Ngài là khuôn mẫu của chúng ta. Chúng ta xem điều gì đã xảy ra khi Chúa Giê-xu ở trong đồng vắng và bị Sa-tan cám dỗ. Cuối Ma-thi-ơ chương 3, Kinh Thánh ghi lại sự kiện Chúa Giê-xu chịu báp-têm tại sông Giô-đanh:

Vừa khi chịu phép báp-tem rồi, Đức Chúa Jêsus ra khỏi nước; bỗng chúc các từng trời mở ra, Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự xuống như chim bồ câu, đậu trên Ngài. Tức thì có tiếng từ trên trời phán rằng: Đây là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đàng.

Ma-thi-ơ 3:16–17

Bạn và tôi có lẽ cho rằng sau sự kiện này, Chúa Giê-xu hẳn bắt đầu một thời kỳ thơ thới, dễ dàng. Ngài đã có được sự công nhận của Đức Chúa Cha và Đức Thánh Linh – cùng với sự công nhận của tiên tri Giăng Báp-tít. Nhưng thực tế không phải như vậy.

Sau cuộc gặp gỡ thanh bình và đầy quyền năng này, Chúa Giê-xu kiêng ăn bốn mươi ngày trong đồng vắng và bị Sa-tan cám dỗ. Xin đừng nghĩ rằng phước hạnh của Đức Chúa Trời sẽ luôn khiến cho đời sống của bạn trở nên dễ dàng. Thực ra, theo một ý nghĩa nào đó, phước hạnh ấy có thể khiến cho đời sống của bạn trở nên khó khăn hơn, bởi vì Sa-tan chống đối mạnh mẽ những kẻ được Đức Chúa Trời xúc dầu.

Lu-ca nói rằng Chúa Giê-xu được Đức Thánh Linh dẫn vào đồng vắng (Lu-ca 4:1), nhưng vào cuối bốn mươi ngày, Ngài ra khỏi đồng vắng trong quyền năng của Đức Thánh Linh (câu 14). Hãy lưu ý đến sự khác biệt ở đây. Được Đức Thánh Linh dẫn dắt là một chuyện; ra đi và vận hành trong năng quyền của Đức Thánh Linh lại là một chuyện khác. Chúa Giê-xu không thể vận hành trong năng quyền của Đức Thánh Linh cho đến khi Ngài đối đầu với Sa-tan và đắc thắng. Ở một mức độ nào đó, mỗi người chúng ta cũng phải bước đi con đường như thế. Chúng ta sẽ phải vượt qua cám dỗ và sự chống đối để ra đi trong năng quyền của Đức Thánh Linh.

Trong Ma-thi-ơ chương 4, Kinh Thánh ghi chép lại điều đầu tiên mà Sa-tan làm để cám dỗ Chúa Giê-xu chính là gây nên sự nghi ngờ. Hầu như đây luôn là phương cách tiếp cận đầu tiên của Sa-tan. Hắn sẽ không phủ định Lời của Đức Chúa Trời ngay lập tức; hắn sẽ đặt câu hỏi hoặc khiến bạn nghi ngờ về Lời ấy. Hãy để ý điều đầu tiên mà Sa-tan nói với Chúa Giê-xu.

Quỉ cám dỗ đến gần Ngài, mà nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi.

Ma-thi-ơ 4:3

Hãy nhớ Đức Chúa Trời vừa mới phán từ trời rằng: “Đây là Con yêu dấu của ta.” Nhưng Sa-tan lại đang thách thức Chúa Giê-xu nghi ngờ vào những gì mà chính Ngài đã nghe Đức Chúa Trời phán. “Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy làm điều gì đó để chứng minh đi. Hãy khiến đá này trở nên bánh đi.”

Đức Chúa Jêsus đáp: Có lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 4:4

Đây là điều rất quan trọng. Chúa Giê-xu đương đầu với cám dỗ bằng cách dùng lời được viết ra của Đức Chúa Trời để xử lý cám dỗ. “Có lời chép rằng.” Đừng nghĩ rằng

bạn đủ thông minh để tranh luận với ma quỷ; hắn thông minh hơn bạn rất nhiều. Hắn đã làm điều này lâu rồi. Đừng cố thuyết phục hắn bằng những lý lẽ của bạn. Thay vào đó, hãy dùng Kinh Thánh để xử lý hắn. Mỗi khi Chúa Giê-xu bị cám dỗ, Ngài đáp lại: “Có lời chép rằng.” Và mỗi khi Chúa Giê-xu trả lời như thế, Sa-tan liền đổi chủ đề. Sa-tan biết rõ rằng hắn không có cách nào đối đáp lại với Kinh Thánh. Đừng bị cám dỗ mà cố chiến thắng Sa-tan bằng trí khôn của mình. Hãy chỉ đối đáp hắn bằng lời được chép ra của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh vốn có thẩm quyền. Hãy chấp nhận Kinh Thánh. Hãy sống bằng Kinh Thánh. Hãy dùng Kinh Thánh để đáp trả ma quỷ. Hắn không thể đối đáp lại với lời được chép ra của Đức Chúa Trời.

Trong Ê-phê-sô 6:17 Phao-lô nói rằng: “Cũng hãy . . . cầm gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời.” Trong ngôn ngữ Hy Lạp, có hai từ được sử dụng khi nói về “lời”: một từ là *logos*, từ còn lại là *rhema*. *Logos* là những chỉ dẫn bao quát, đời đời của Đức Chúa Trời. *Rhema* là lời phán của Đức Chúa Trời. Đây chính là từ được sử dụng trong Ê-phê-sô 6:17: cầm “gươm của Đức Thánh Linh, tức là lời [*rhema*, lời phán] của Đức Chúa Trời.” Khi bạn đối diện với Sa-tan, bạn phải xử lý hắn bằng cách nói ra lời của Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh sẽ không bảo vệ bạn nếu như cuốn Kinh Thánh ấy chỉ nằm trên kệ sách, hay thậm chí ở đầu giường. Kinh Thánh chỉ hành động khi bạn trích dẫn lời Kinh Thánh ra. Bạn phải dùng lời ấy và chính miệng mình nói ra. Rồi thì, lời ấy sẽ trở nên một thanh gươm sắc bén làm cho ma quỷ phải thối lui. Ma quỷ không đối đáp lại được với Kinh Thánh.

Hãy xem Chúa Giê-xu nói như thế nào về thẩm quyền của lời thành văn của Đức Chúa Trời trong Cựu Ước:

Các người đừng tưởng ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn.

Ma-thi-ơ 5:17-18

Từ “chấm,” trong tiếng Do Thái hiện đại, là *yod*, là nét nhỏ nhất trong hệ thống chữ cái. “Nét” (*keriaia*) là một đường cong nhỏ đặt trên một chữ cái để phân biệt nó với một chữ cái khác tương tự. Chấm và nét là hai ký tự nhỏ nhất trong văn bản Do Thái, và Chúa Giê-xu nói rằng chúng đều sẽ không qua đi. Tại đây, không phải Ngài đang nói về lời phán của Đức Chúa Trời, bởi vì từ “chấm” và “nét” chỉ áp dụng trên văn bản viết. Vậy thì, Chúa Giê-xu hoàn toàn xác nhận toàn bộ thẩm quyền của lời được chép ra của Đức Chúa Trời.

Xa hơn một chút, gần cuối mục vụ của mình, Chúa Giê-xu đương đầu với những người Sa-đu-sê là những con người tự do trong thời đó, họ không chấp nhận thẩm quyền của toàn bộ Kinh Thánh. Trên thực tế, họ chỉ chấp nhận thẩm quyền của năm sách đầu tiên, Ngũ kinh. Họ thách thức những dạy dỗ về sự phục sinh, và họ đã đến với Chúa Giê-xu, đặt ra cho Ngài một câu hỏi thông minh. Tuy nhiên, Chúa Giê-xu đã trả lời họ như thế này:

Các người há không đọc lời Đức Chúa Trời phán về sự sống lại của kẻ chết rằng: Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-cốp, hay sao? Đức Chúa Trời không phải là Chúa của kẻ chết, nhưng của kẻ sống.

Ma-thi-ơ 22:31-32

Hãy để ý cách Chúa Giê-xu áp dụng Kinh Thánh. Những lời này được Môi-se viết ra mười bốn thế kỷ trước. Thực ra, đây là lời Đức Chúa Trời trực tiếp phán với Môi-se. Nhưng Chúa Giê-xu không nói về lời đó như là lời được nói với Môi-se mười bốn thế kỷ trước. Ngài nói: “Có phải các người đã không đọc những gì mà Đức Chúa Trời đã phán với các người không?” Không bao giờ Kinh Thánh lỗi thời. Không bao giờ Kinh Thánh chỉ là bản ghi chép lại sự khôn ngoan của con người. Kinh Thánh được Đức Chúa Trời linh cảm. Và dù cho được viết ra cách đây ba ngàn năm, Kinh Thánh vẫn là lời của Đức Chúa Trời đang phán với bạn ngay ngày hôm nay. Đó chính là thẩm quyền của Kinh Thánh mà Chúa Giê-xu đã hiểu được.

Thẩm quyền của Tân Ước

Thẩm quyền đằng sau Tân Ước cũng chính là thẩm quyền đằng sau Cựu Ước. Chúng ta hãy nhìn xem Chúa Giê-xu cùng với các môn đệ của Ngài. Ngài đang chuẩn bị cho những môn đồ này trước khi Ngài rời đi.

Ta đã nói những điều đó với các người đang khi ta còn ở cùng các người. Nhưng Đáng Yên ủi, tức là Đức Thánh Linh mà Cha sẽ nhân danh ta sai xuống, Đáng ấy sẽ dạy dỗ các người mọi sự, nhắc lại cho các người nhớ mọi điều ta đã phán cùng các người.

Giăng 14:25-26

Thẩm quyền đằng sau những ghi chép của các sứ đồ chính là thẩm quyền của Đức Thánh Linh. Và Chúa Giê-xu nói rằng Đức Thánh Linh sẽ làm hai điều: “Những gì ta không dạy các người, Ngài sẽ dạy; và những gì ta đã dạy mà các người có thể quên, Ngài sẽ nhắc lại cho các người nhớ.” Vậy thì, ký thuật của các sách Phúc âm không dựa trên trí nhớ của con người; bản ký thuật ấy dựa trên lẽ thật của Chúa Thánh Linh.

Nhân tiện, để tôi chỉ cho bạn thấy Chúa Giê-xu phá vỡ các nguyên tắc văn phạm để nhấn mạnh rằng Chúa Thánh Linh không phải là “điều ấy” mà là “Đáng ấy.” Theo ngữ pháp trong tiếng Hy Lạp, Chúa Giê-xu lẽ ra phải sử dụng giới từ *điều ấy*, nhưng Ngài không làm như vậy; Ngài nói rằng *Đáng ấy*. Quan trọng là bạn phải hiểu rằng Chúa Thánh Linh không phải chỉ là một *điều*, Ngài là một *Đáng*, một Thân Vị, và bạn cần liên hệ với Ngài như với một Thân Vị.

Trong Giăng chương 16, Chúa Giê-xu bày tỏ một đặc tính khác vô cùng quan trọng của Chúa Thánh Linh.

Lúc nào Thần lẽ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các người những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng danh ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các người.

Giăng 16:13-14

Chúa Thánh Linh luôn làm cho Chúa Giê-xu được vinh hiển. Nếu bạn từng gặp phải những biểu hiện tâm linh nào đó, mà những biểu hiện ấy không làm vinh hiển Chúa Giê-xu nhưng làm vinh hiển con người, hoặc những biểu hiện ấy đi theo một phương hướng nào khác, bạn có thể chắc chắn rằng đó không phải là Chúa Thánh Linh. Mục vụ tối thượng của Chúa Thánh Linh chính là bày tỏ và làm cho Chúa Giê-xu được vinh hiển. Kinh Thánh nói rằng chúng ta phải thử các thần, và bạn có thể kiểm tra xem điều nào đó có phải đến từ Chúa Thánh Linh hay không bằng cách xem thử điều ấy có làm cho Chúa Giê-xu được vinh hiển hay không. Nếu như không – thì dấu điều ấy thoát nghe có vẻ rất hay, rất thuộc linh, dấu điều ấy được bày tỏ ra bằng một tiếng lớn và vang dội – thì điều ấy cũng không đến từ Chúa Thánh Linh, bởi vì Ngài sẽ không làm vinh hiển bất cứ ai ngoại trừ Chúa Giê-xu. Chính tôi rất ý thức về điều đó. Tôi liên tục tra xét chính mình bằng cách tự hỏi: “Liệu tôi có đang dâng vinh hiển cho Chúa Giê-xu không, hay tôi đang cố thuyết phục mọi người rằng Derek Prince là một nhân vật quan trọng?” Derek Prince chỉ là một tội nhân được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời.

Trong thư tiếp theo, chúng ta sẽ khảo sát thêm về bản chất của Lời Đức Chúa Trời. Tôi sẽ giúp bạn khám phá ra quyền năng đặc biệt của Lời Ngài và tác động của Lời ấy trên đời sống bạn.

Phỏng theo “Sức Mạnh và Thâm Quyền của Lời Chúa” (#4161).

TRÍCH TỪ RƯỢU MỚI, THÁNG 11 NĂM 1977.

Chúng tôi cho phép việc sao chép các bài giảng của DPM vì mục đích phi thương mại để phân phối miễn phí. Chúng tôi khuyến khích các bạn thực hiện thêm các bản sao để tặng cho bạn bè của bạn và hội thánh của bạn. Sự giảng dạy của Derek Prince được phân phối trong khu vực này bởi: Chức vụ Derek Prince Châu Á Thái Bình Dương.

Email: admin@dpm.co.nz. Trang web: derekprince.co.nz

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: www.dpmvietnam.org hoặc quét mã QR

